

23ste vergadering

Dinsdag 6 april 2004

Aanvang 10.00 uur

Voorzitter: Timmerman-Buck

Tegenwoordig zijn 71 leden, te weten:

Van de Beeten, Bemelmans-Videc, Van den Berg, Bierman-Beukema toe Water, Biermans, Broekers-Knol, Van den Broek-Laman Trip, Van Dalen-Schiphorst, Dees, Doek, Doesburg, Dèlle, Van Driel, Dupuis, Eigeman, Essers, Van Gennip, De Graaf, Hamel, Hessing, Van Heukelum, Hoekzema, Ten Hoeve, Holdijk, Jurgens, Kalsbeek-Schimmelpenninck van der Oye, Ketting, Klink, Koekkoek, Kox, Van der Lans, Van Leeuwen, Leijnse, Lemstra, Van der Linden, Linthorst, Luijten, Maas-de Brouwer, Meindertsma, Meulenbelt, Middel, Van Middelkoop, Nap-Borger, Noten, Van den Oosten, Pastoor, Platvoet, Pormes, Putters, Van Raak, Rabbinge, De Rijk, Rosenthal, Russell, Schouw, Schuurman, Schuyer, Slagter-Roukema, Soutendijk-van Appeldoorn, Swenker, Tan, Terpstra, Van Thijn, Timmerman-Buck, Vedder-Wubben, Walsma, Werner, Westerveld, Witteman, Woldring en De Wolff,

en de heren Remkes, minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, Donner, minister van Justitie, Veerman, minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, en mevrouw Ross-van Dorp, staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mede dat is ingekomen een bericht van verhindering van het lid Sylvester, wegens bezigheden elders.

Dit bericht wordt voor kennisgeving aangenomen.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- het wetsvoorstel **Regeling van de aanspraak op, de toegang tot en de bekostiging van de jeugdzorg (Wet op de jeugdzorg) (28168)**.

(Zie vergadering van 5 april 2004.)

De beraadslaging wordt hervat.

Staatssecretaris **Ross-van Dorp**: Mevrouw de voorzitter. Ik wil de heer Hamel en de dames Soutendijk en Slagter graag complimenteren met hun maidenspeeches. Ik heb ze daar gisteren al mee gefeliciteerd. De speeches getuigden van grote betrokkenheid bij het onderwerp. Dat doet mij deugd, want alle betrokkenen in de jeugdzorg, ikzelf inclusief, hebben erg uitgezien naar het moment dat dit wetsvoorstel plenair kon worden behandeld. Om verschillende redenen heeft het wetgevingsproces helaas langer geduurd dan wenselijk. Snelle duidelijkheid over dit wetsvoorstel is van groot belang, ten eerste vanwege de zekerheid die dit het veld biedt en ten tweede om de beoogde vernieuwing van de jeugdzorg met kracht te kunnen voortzetten.

De jeugdzorg kent vele en grote problemen. De hulp is versnipperd, de wachttijden zijn te lang en ouders en kinderen worden soms van het kastje naar de muur gestuurd. Dat moet en dat kan beter. Dat is trouwens geen constatering van vandaag of gisteren, zo heeft ook uw

Kamer gisteren gememoreerd. Vanaf 1994 is de vernieuwing van de jeugdzorg ter hand genomen. In het regeerakkoord van 1998 is vervolgens vastgesteld dat er een nieuwe wet nodig was die de bestaande Wet op de jeugdhulpverlening moest vervangen. Over die nieuwe wet, de Wet op de jeugdzorg, hebben wij het vandaag.

De heer Van der Lans vroeg zich af hoe het mogelijk is dat een wetsvoorstel waaraan zo lang is gewerkt, met zoveel onvrede en onbehagen gepaard gaat. Misschien is dat toch niet zo heel verbazingwekkend, want de totstandkoming van het wetsvoorstel was ingewikkeld, daar wind ik geen doekjes om. De jeugdzorg is dan ook complex en bestaat uit verschillende sectoren met hun eigen belangen. In heel mooie uitgangspunten op papier kunnen mensen en groeperingen met eigen sectorale belangen zich nog wel vinden. Het wordt anders wanneer die uitgangspunten in een wetsvoorstel en in regels worden vastgelegd. Dan gaan emoties en soms ook statusverlies er is gerefereerd aan de GGZ er een rol spelen. Bovendien staat de Wet op de jeugdzorg niet op zichzelf. Zij maakt feitelijk deel uit van de gehele jeugdketen, waarin de verschillende overheden en betrokken instanties hun eigen verantwoordelijkheid hebben. Zo hebben de gemeenten op het gebied van preventie de eerste verantwoordelijkheid. Voor het goed werken van de gehele jeugdketen moeten alle schakels goed functioneren en goed in elkaar grijpen. Voor dat functioneren en in elkaar laten grijpen van die schakels is dit wetsvoorstel onmisbaar.

Ik wil daarmee overigens niet zeggen dat wij er nu al helemaal zijn. Ik deel deze opvatting met velen die